

מסורת הש"ס

(א) [ז"ל ואתה], (ב) [אדרנ] פל"ו והרמב"ן בפי החומש פשטת אחרי פסוק ולא יצחו לשעירי הארץ בביאור הגדה [זו], (ג) קדושין מ., (ד) קדושין לאה, (ה) מ"ק פ. י. קדושין מ., (ו) תענית יא., (ז) [ז"ל ו"א ו"א ב' בתענית], (ח) [ז"ל יוסף ור"א תמורה מו.], (ט) שבת טו., (י) [ז"ל כהן שש בידיו ומזמין], (כ) [ש"ך לעיב"ר]

תורה אור השלם

1. וַיֹּאמֶר יְיָ מִסִּינַי בְּיָד אֶתְרָן
מִשְׁפָּהִי לֵאמֹר הוֹפִיעִי מִיָּד
פָּאָרָן וְאֶתֶּנָּה מִבְּרֶכֶת
מִמִּינִי אֶשׁ דָּת לִמֹּךְ׃
דְּבִרִים לֵב ה׃
2. דּוּדִי צֶחַ וְאֹדֶם
דָּגֹל מִרְבָּבָה׃ שֵׁשׁ הַיִּיטִים ה׃
3. בִּי מַעֲרִיבָה יִשְׂרָאֵל
וְעַל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נִסְמָכִי׃
נִבְאֹת שִׁמּוֹ׃
יִשְׁעִיהָ מַח ה׃
4. וַיֹּאמֶר צֶחַ וְעִמְדָּתָהּ
לִפְנֵי יְיָ וְהִנֵּה יְיָ עֶבֶר
בְּרָח וְהִלֵּךְ חֹקֵק מִפְּרִי
הָיִים וְשֹׁמֵר כְּסֵלִים
לִפְנֵי יְיָ׃ וְאֶחָד הָרֹחַ
רֵשֶׁשׁ בְּרִיחַ׃ וְאֶחָד הָרֵשֶׁשׁ
אֶשׁ לֹא בָאֵשׁ׃
וְאֶחָד הָאֶשׁ קוֹל
דְּמָקָה דָּקוֹ׃
מַלְכִים אִי יֵא
5. כִּמְרָאָה הִקְשֶׁת
אֶשְׁרִי׃ הַיֵּה כְּעֵנִן
וְהוֹשֵׁב כֵּן הַגֶּשֶׁם
כִּי הוּא מְרָאֵה
הַגֶּהֱנָה קִיבִי
כְּבוֹד יְיָ׃ וְאֶחָד
הָאֶפֶל עַל פְּנֵי
וְאֶשְׁמֵךְ קוֹל
מִדְּבַר׃
יְחֻזְקָא לֵב כַּח
6. כֹּה אָמַר יְיָ
הַשְׁמִימִי כִסְאִי וְהֶאֱרִץ
הָדָם רִגְלֵי אִי׃
וְכֹה בֵּית אֶשְׁרֵךְ
תִּבְנֶה לִי וְאִי
זֶה מְקוֹם
מִנְחֹתַי׃
יִשְׁעִיהוּ עֵלֹ
7. וְנִתְּתָה מִדּוּרְשֵׁי
לִמְעַן יִשְׁמַע
כֵּן עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
כְּמִדְּבַר כֹּח
8. לֵב תִּאֲמִינִי
בְּרַע אִלִּי׃ וְתִבְחֹשׁ
בְּאֵלֶיךָ מִשְׁכַּבְתִּי
דִּחְקֶךָ שֹׁמֵר
פִּתְחֵי סִיחִי׃
מִיכָה ז ה׃
9. וְיִרְחַד יְיָ
אֶת רִיחַ נִיחֹחַ יֹאמֶר
אֵל לִבּוֹ לֵב אֵל
לִקְלֹל עַתָּה
הָאֲדָמָה׃ בְּעִבּוֹר
הָאֲדָם בִּי יִצַּר
לִבִּי׃ הָאֲדָם
רַע מִנְּעִיזֵי לֵב אֶסָּף
עַד לְהִכּוֹת
אֶת כָּל דָּחִי
בְּאֶשֶׁר
עֲשִׂיתִי׃
כִּרְאִישִׁית כֵּן
10. הִלְלוּ מַעֲתָה
קִרְיָתִי לֵב אֲבִי
אֱלֹהִים יִצְרֵי
אֶתְּתָה׃ יִרְמְיָהוּ
ג ד ה׃
11. כִּי אֶבֶן
מִקִּיר חֻזֵּק יִכְפֹּסִים
מִעַל יְנֵקָהּ׃
בְּחִקּוֹ כֵּן יֵא
12. מִלִּבִּי וְצִוָּה
לֵךְ׃ לִשְׁמֹר
בְּכָל דְּרִיכֶיךָ׃
הַתִּלְיִם צֵא יֵא
13. אֲנֹכִי הִגְדֵּתִי
וְהוֹשַׁעְתִּי וְאִין
בְּכֵן יְיָ וְאִין
וְאִתָּם עַד
נֶאֱמַר וְאִין יִשְׁעִיהֶם
מִיכָה ז ה׃

הגהות הב"ח

- (ה) גמ' דאמרי תריווי
למה"ד משל למלך: (ב) שם
רצ יוסף אמר זה העובר
עצירה נסתור. נ"כ ק"א רבה
אמר כל המסתכל בקשת
צורך שיפור על פניו
דכתוב כמראה הקשת
אשר יהיה בענן ביום
הגשם וכו' ואראה ואפול
על פני וכו' לייטי עליה
כמערבא משום דמיחזי

כמינות אלא לימא ברוך ז'
בני של ר' יוחנן בן ברוקה
הוקן אומר אם רואה וכו' על
כ"ו ומיני הממכל נמחק: (א)
דריקא אומר נשמחו וכו' זו
ד"ה כנני וכו' דנבי לאשכחו
דסוגיא: (י) ד"ה כנני וכו'
הדעת אנה ממקל: (ב) ד"ה
לנ נקיש

אין דורשין פרק שני חגיגה

מזהר שלא הליץ שם. ח"י
דבר היכר העומד לדוגמא
דבר הניכר אף כאן מקומו
זרועות עולם (דברים ג)

מאי דרש אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן ⁽⁶¹⁾ (ואתא) מרבבות קדש אות הוא ברבבה שלו ורבי אבהו אמר ² דגול מרבבה דגומא הוא ברבבה שלו וריש לקיש אמר ³ 'צבאות שמו אדון הוא בצבא שלו ורבי חי'יא בר אבא א"ר יוחנן ⁴ 'לא ברוח ה' ואחר הרוח רעש לא ברעש ה' ואחר הרעש אש לא באש ה' ואחר האש קול דממה דקה והנה ה' עובר ⁵ ת"ר ששה דברים נאמרו בשדים שלשה כמלאכי השרת ושלשה כבני אדם שלשה כמלאכי השרת יש להם כנפים כמלאכי השרת ומסין מסוף העולם ועד סופו כמלאכי השרת ויודעין מה שעתיד להיות כמלאכי השרת יודעין ס"ד אלא שומעין מאחורי הפרגוד כמלאכי השרת ושלשה כבני אדם אוכלין ושותין כבני אדם ורבינן כבני אדם ומתים כבני אדם ששה דברים נאמרו בבני אדם שלשה כמלאכי השרת שלשה כבהמה שלשה כמלאכי השרת יש להם דעת כמלאכי השרת ומהלכין כקופה כמלאכי השרת ומספרים בלשון הקדש כמלאכי השרת שלשה כבהמה אוכלין ושותין כבהמה ופרין ורבינן כבהמה

תכל' בד' דברים רתוי לו שלא בא לעולם
ומה מה לאחור לחיי אלא לפניו מה דהוה
הו' ^(א) משל למלך ב"ו שאמר לעבדיו בנו לי
בנו ובנו לו אין רצונו של מלך להזכיר שם
בנו רתוי לו שלא בא לעולם: מאי היא ^(ב) אבא
יוסף אמר זה העובר עבירה בסתר ^(ג) מסתכל
אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הנגה
ה' רב יוסף אמר זה העובר עבירה בסתר
כל העובר עבירה בסתר כאילו דוחק רגלי
ם כסאי והארץ הדום רגלי איני ^(ד) והאמר
שיצרו מתגבר עליו ילך למקום שאין מכירין
חורין ויעשה מה שלבו חפץ ואל יחלל שם
דמצי כייף ליה ליצדיה הא דלא מצי כייף
נחמני מתורגמני דריש לקיש כל המסתכל
ובנשיא ^(ה) ובכהנים בקשת דכתיב כמראה
הגשם הוא מראה דמות כבוד ה' בנשיא
תכל בכהנים בזמן שבהמ"ק קיים שהיו עומדין
בשם המפורש דרש ר' יהודה ברכי נחמני
כתיב ^(ו) אל תאמינו ברע אל תבטחו באלוף
ב"ה מוחל ^(ז) אל תאמן (שנא') אל תאמן ברע
כי יצר לב האדם רע ואין אלוף אלא הקב"ה
אז תאמר מי מעיד בי אבני ביתו וקורות
שנאמר ^(ח) כי אבן מקיר תזעק וכפים מעץ
ם מעידה בו שנאמר ^(ט) משכבת חיקך שמור
וכבת בחיקן של אדם הוי אומר זו נשמה
ית המלוין אותו הן מעידין בו שנאמר ^(י) כי
דרכיך ^(יא) (וחכ"א) אבריו של אדם מעידין
ואני אל: **מתני'** ^(יב) (ויס') בן יועזר אומר
אמר: לסמוך יהושע בן פרחיה אומר שלא
שלא לסמוך שמעון בן שטח אומר לסמוך
א נחלקו יצא מנחם נכנס שמאי ^(יג) שמאי אומר

ברוך זוכר הברית רבי ישמעאל
: (א) שם אימי והא תניא רבי אלעא
מן שנית המקדש קיים בשעה שהיו
לוקין: (ו) שם וכפית מעין יעונה רבי
ה למקום וכו' וטות לו לב: (ח) תום
לו לאדם שיעשה לגמרי חפלו וכו'
יו איך מסתכלין אלל משום היסח
לש"צ דלכטליין נמי קבר שלל לממן
ילכא למטיע:

פז.

עין משפט
נר מצוה

יא א טוֹשֶׁעַ אִחִי כִּי רַבֵּן
 סַעֲיָף אֶל:
יב ב מִיִּי פִיִּיד מִהֶלֶל תַּפְּלָה
 הֵלֵל ז סַמָּג עֲשִׂין כ
 טוֹשֶׁעַ אִחִי כִּי קָבַח סַעֲיָף
 כֵּן:
יג ג מִיִּי פִיִּיא מִהֶלְבוֹת
 חֲגִיגָה הִלְכָה ט:

מוסף רע"י

הובא בעמוד הבא.

רבינו חננאל

כבדו מאי דרוש אמר
יונת ואתא מרבתי דר
יונת ואתא רבבה על [ו]
בצאת סמוך דרין הוא
נצבא את סמוך רבי יונת
אל ברוח' ואתי הרוח ע
אל ברוש' ה' ואתי הרוש
אש אל באש' ה' ואתי האש
קול דמנה דקה נותה' ה
עורב: "ו"י רבאסי אמור
שדאן שלשה מאבסי ש
הלן כנפיס שוטיסן סמוך
העולס ועד סופו שוטיס
מה שעתד לחיות' ו' כנני
אדם פרין ורבין וואלכין
ושותן מותין כנני אדם: [ו]
דבריס ש' כנני אדם יש בהן
ועד ומולכין בקומה קודש
ומפרין לשון קודש
כמלאכיס ואכלין שוטיסן
ומצויאין רעי ופרים ורביס
כמהה: [ו] שאלו א' ר
וזמא חשינא שעיכרה מהו
מה חשינא לשעברא חמור
יכול אני לעבול כמה בחולות
ב'לא א' דר למא א'
שמדאל א' כשיתא [כר]
ו'חיישין שמא באמבטי
שעיכר בה פרעא שמה הרה
שגדקבה חולותא בחלה
[ו]

וַיֵּשֶׁב בֶּן יוֹצֵד בּוֹ. בירושלמי אמר
בראשונה לא היה מחלוקת
בזה על הסמיכה בלבד ועמדו
ומאי והלל ועשר ד' משרבו תלמידי
ומאי והלל שלא שמשו כל זורק רבו
מחלוקת בישראל ומחלקו לז' כיתות
ש' לתפוחה הרי מחלקו כבר בימי
אחול על מלוה ופרוטוה (סנהדרין יט.)
שמה כיון דשאלו וצית דינו הוו סברי
ועמדו אמלוה ולא היה אדם חולק
עליו רק לפי סברת דוד לא מתקרי
מחלוקת ומה שאמר בירושלמי ועמדו
ומאי והלל ועשר ד' לא מינוי צפ"ק
שבת (דף יט.) רק לפניה דברים
שנחלקו בהו:

שְׁנִים מְזוּנוֹת הָאֲחֵרֹנִים שֶׁאִמְרוּ
כְּסִמְכֹךְ (ז) נִשְׁיֵאִים הוּא. וְהָלַךְ
וַתֵּמָה עַל הָא דְּחִשִּׁי שֶׁמֶה מִקְמִי
וְהָלַךְ נִשְׂא לְכָזֵּי (ז) אִיכָה לְמִימְרֵי
הַיּוֹת בִּי ג' מְזוּנוֹת הָאֲחֵרֹנִים אֲשֶׁר
אִמְרוּ שֶׁלֹּא לְסִמְכֹךְ ז' נִשְׁיֵאִים וְשֶׁמֶה
וְצָר כּוֹתִימָהּ נִקְטַ לִי בְּרִאשׁוֹנָה
אֲנִי דִקְטַ לִי הֵכָה בְּרִאשׁוֹנָה
שֶׁיֵּה לִי בְּכָל מְקוֹם שֶׁמֶה מִקְמִי
וְהֵכָה לִיכָה לְמִטְעִי אֲפִי שֶׁנִּכְסֵּה
מִלֹּק מִנְחָה דְּחִשִּׁי לְחִי הֵלֵל
ז' אִכּ אִכּ ז' הִי וְכֹן שֶׁמֶה נְמִי הִי:

סמוך נִיתָאֵי הָאֲרֵבִלִי אֹמֵר
עֵינִי אֹמֵר לְסֻמּוֹךְ אֲבִטְלִי
לֹא לְסֻמּוֹךְ הַלֵּל אֹמֵר לְסֻמּוֹךְ
הָרִאשׁוֹנִים

[illegible]